

Petr Hájek: Vrbětická fraška vrcholí: Na práh jaderné války a zase zpět. Prezident Zeman v pasti, aneb jak se jediným projevem stát Babišem č. 2. Sedm jednou ranou vs. sedm statečných. Myš si zařvala. Usadí se prach? Zbabělci

- CZ24 News | 26. dubna 2021

ČESKO: Petr Hájek si vyslechl zoufalý projev českého prezidenta a pochopil jej jako ilustraci známé pravdy, že mužnost buďto je, nebo není – a nic mezi tím

Jeden by doufal, že týden po rozehrání šmírácké protiruské zpravodajské frašky se už budeme moci věnovat něčemu podstatnějšímu: Například neslýchané kovidové brutality, které jsou vystaveny školou povinné děti. Brutalitu, jež sama sebe odhalila a usvědčila. Žádná „nákaza“ se mezi dětmi nešíří, rok absence, která v podstatě „odstřelila“ nejméně jednu generaci, je čiré cynické zvěrstvo. Jenže i toto hrůzostrašné téma musíme nechat ještě chvíli stranou.

Zdalo se totiž, že k Vrbětické „kauze“ už nelze říct nic, co by již nebylo po týdnu řečeno, co by nevyplávalo na povrch: Že byla zkonstruována ještě trapněji a ledabyleji než pohádka o Skripalovi a měla jasný a jednoduchý účel – vyvolat dostatečnou válečnickou atmosféru v zemi, jejíž veřejnost většinou o válku s Ruskem nestojí. Nejen proto, že má pro Západ (přesněji pro USA) fungovat jen jako nárazníkové pásmo, na které při napadení Ruska bude směřovat jeho první odvetný úder, po němž z tisíciletého českého státu zbude jen matná vzpomínka v dějinách. Ale hlavně proto, že veřejnost nemá k Rusku (na rozdíl od Německa) „geneticky“ v paměti uloženu ostražitou nechuť, byť se o to kolaborantská propaganda již třicet roků usilovně snaží.

Jenže mezitím byla válka „odsunuta na později“, protože Bidenovci si uvědomili, že na ni ještě nemají. A tak nám z ní zbyla na krku vrbětická trapnost, která ale pro nás bude mít dosti fatální důsledky. Ukázal to ostatně i televizní projev a následný rozhovor prezidenta republiky: Zeman se chytil do primitivní pasti – a ví to. Jenže s tím už nemůže nic udělat. Fraška si žije (a dál bude žít) svým vlastním životem a její sekundární dopady – právě proto, že od ní její zámořští producenti a režiséři rychle dají ruce pryč – spotřebuje ničivou energii odložené jaderné války v malém na naší politické scéně. Chceme-li pochopit proč, je třeba kratinké odbočení.

Past na kunu

Kuna v kurníku je velká nepříjemnost. Zadává násobně víc slepic, než by odpovídalo její relativní velikosti. A je nesmírně šikovní a obezřetná. Jediná fungující past na ni představuje úzkou klec, do níž, vedena pudem (jenž oklame opatrnost), sama nakráčí. Pak jí za zadkem (v úzkém prostoru se nemůže otočit) zaklapnou vrátka – hotovo! Přesně to se stalo Miloši Zemanovi, naší dosud nezničitelné kuně v dlouhodobě nechutně páchnoucí politické slepičárně.

Pustili jej do ní podvkráté voliči, jimž to umožnila katastrofální chyba bruselsko-washingtonské Páté kolony zavedením přímé prezidentské volby. Tedy metody, v níž je zvolen ten, kdo dostane nejvíc hlasů. Tuhle prostou matematiku (na níž původně stála idea demokracie – stejně utopická jako komunismus) v Evropě bezpečně zničily „volební systémy“. Na prvním místě ten takzvaně poměrný, který rozdrobí voličské hlasy na parciální zájmy, aby nebylo možné složit funkční vlády vyjadřující hlavní zájem většiny.

Proto vznikají koalice, v nichž rozhodující slovo hrají političtí trpaslíci coby „jazýček na vahách“, jenž bezpečně zajistí, že vůle většiny zůstane nevyslyšena. Proto bylo nutné za mořem „odstřelit“ většinovou volbu dramatickým podvodem – a zbavit se tak Trumpa (navzdory vůli většiny). Právě proto poměrný systém nedávno tak maximálně (a skandálně) posílil ústavní soud vedený Pavlem Rychetským, hlavním zdejším „agentem“ německých zájmů. Jenže prezidentská volba zůstává přímá – a jen proto se na Hrad mohl opakovaně dostat Miloš Zeman, a postupně se stát kunou v kurníku. Což se v blížící se válce americkým přátelům destrukce civilizace příliš nehodilo.

Myš, která řve

Co s ním? Budťo jej odstranit riskantním atentátem (viz aktuálně nezdařená operace CIA v Bělorusku), nebo ho daleko bezpečněji chytit do pasti. I to měl být jeden z „vedlejších produktů“ vrbětické zpravodajské hry. Skončila sice fraškou, ale byla dostatečně robustní, aby některé dílčí záměry splnila: Dukovany a Temelín nyní dostane na stříbrném táčku zkrachovalý americký Westinghouse (anebo nebude nic), dosáhla destrukce nejen diplomatických vztahů s Ruskem, dokončila rozbití V4. Teď jsme v jednom sáčku s historicky hystericky antiruským Polskem, pomajdanové Slovensko je ve vzduchoprázdnu – a osamělé Orbánovo Maďarsko se bude muset mnohem víc orientovat na „normální“ (protože formálně neutrální) Rakousko.

Přesně nám naši současnou situaci ukázalo Německo. Zatímco jsme příčinlivě deklasovali svou vlastní ambasádu, v Moskvě jednal německý ministr o nákupu 30 miliónů vakcín Sputnik V. Zatímco naši kolaboranti vyhlašovali Rusku válku dle klasického filmu „Myš, která řvala“, naši američtí soudruzi ji v tichosti odpískali: Moskva odvolává mohutné jednotky ze své západní hranice od Ukrajiny (a prezident Putin výsměšně zve pučistického kyjevského vládcce Zelenského na jednání do Moskvy – což „slouha lidu“ musel samozřejmě odmítnout). Putin s Bidenem vystupují na „klimatické konferenci“ jako by se nic nedělo. Nikdo z relevantních hráčů nevypovídá „solidárně“ ruské diplomaty. Jen my dál dohráváme šmíráckou frašku až do nechutných konců.

Sedm jednou ranou

Jejím dokonalým vyjádřením byl právě Zemanův televizní projev a navazující rozhovor na „české CNN“ (Prima). Ukázal, že past na kunu zaklapla dokonale. Prezident, který si dříve dával záležet, aby jeho „šachy“ vždy znamenaly v kurníku úder „sedm jednou ranou“, se nyní stal sám příjemcem této ponižující „fackovačky“. Sevřen ze všech stran, snažil se marně vyklouznout. Tvrdil, že týden studoval materiály, hovořil s policejním prezidentem, a dospěl ke geniálnímu závěru, že jsou jen dvě možnosti: Budto to prý Rusové udělali, nebo neudělali. A to se musí nyní vyšetřit. Vypadá to rozumně, ne? Vypadalo by. A proto potřeboval před rozhovorem svůj projev – aby tuto trapnou mystifikaci mohl přednést bez otázek.

Jenže ony pak padly: Když tedy pane prezidente nic jistě nevíte, proč jste okamžitě a bez výhrad podpořil před týdnem Babiše s Hamáčkem při jejich absurdním vypovídání osmnácti diplomatů (údajných dalších ruských zpravodajských agentů)? Proč jste zcela souhlasil s následnou destrukcí naší ambasády v „paritním omezení“ počtu diplomatů – ti naši v Moskvě snad Koudelkovými agenty nebyli? Kdo tam bude nyní organizovat (a financovat) demonstrace proti Putinovi, když i Koudelkův Člověk v tísni byl odtud již vypoklonkován? Tyto otázky pochopitelně od CNN nepřišly. Ale byly schovány v té jediné: Tak jak to je? Souhlasil jste s destrukcí česko-ruských vztahů, aniž máte jistotu, že Vrbětice jsou dílem ruských špiónů? Mezi zabitých „sedm jednou ranou“ (Babiš, Hamáček, Fiala, Jurečka, Bartoš – ale bohužel i kardinál Duka) patří po týdnu zbytečného mlčení nyní i Zeman.

Babiš č. 2

Z této pasti na kunu totiž nelze vyklouznout. Lze se jen ptát, proč do ní tak hloupě vkrácel. Nebo neměl na vybranou? Uvědomil si snad, že obrovská americká ambasáda (nyní u nás největší), v níž není ani jeden, kdo by nebyl agent CIA, je příliš blízko Hradu? A že v této situaci nelze spoléhat na to (jako v případě Lukašenko či Erdogana), že ruští zpravodajci odhalí atentátníky dříve, než (na rozdíl od skripalovské fikce) na něj skutečně udeří? Nebo si snad myslel, že absurdním lavírováním zabráni majdanizaci české politiky? K té ovšem právě kvůli němu došlo! „Vaše řeč budiž ano ano, ne ne,“ radí evangelista, „co je nad to, je od ďábla.“ Jenže jak chtít od socialisty a euro-federalisty, aby znal Bibli (a kdyby i znal, aby se její Pravdou řídil)? A tak říká ano i ne jedněmi ústy: Vyhlásili jsme válku, ale teprve vyšetříme, zda oprávněně. A zjistíme-li, že neoprávněně, co? To půjdeme prosit za odpuštěnou? Ne, je to trapná primitivní lež.

Zeman se prostě umanévroval k (politické) smrti. Stal se Babišem č. 2. Tenhle nešťastník v nepochopitelné roli premiéra se také domníval, že umí manévrovat. Když v Langley (nikoli v New Yorku, jak se pčíznačně mylně domnívá jinak na přesnosti si tolik zakládající Zeman) ve Virginii „políbil prsten“ při udělení nejvyššího vyznamenání CIA agentu Koudelkovi, šéfovi českých špiónů, asi měl zato, že má vyhráno. Absurdní neznalost (obdobně jako Topolánkův Dalík, který kvůli tomu skončil ve vězení): „Amerika nemá přátele či nepřátele, ale jenom zájmy“, informoval již dávno případné adepty „přátelství“ bývalý ministr zahraničí USA Henry Kissinger. Teď, když Babiš dostal „obsílku“ z Bruselu, aby Agrofert vrátil dotace, neboť je „ve střetu zájmů“ – navzdory tomu, že se podrobil speciálnímu zákonu spíchnutému kolaboranty jen pro Babiše – už asi tuší, že to nebude tak jednoduché. Byl použit, americké zájmy jsou splněny – a teď ať si jej bruselská hydra klidně sežere.

Až sedne prach

Andrej Babiš se navíc zjevně domníval, že když dramaticky šplápne na plyn v protiruské hysterii, bruselsko-washingtonským kolaborantům (kavárna) tím zavře ústa. Dal tím najevo, že nepochopil vůbec nic nejen ve Washingtonu, ale ani v Berlíně a – hlavně v Praze. Majdanem rozkurážená

kavárna na něj teď bude ječet o to víc. Opakovaně projevil před slepicemi slabost – a to je smrtící. Uklovou ho. Zeman mezi tím chtěl kličkovat, ale protože vstoupil do pasti, může se už jen natřásat. A řvát na něj budou o to víc, protože vidí, že i kuna je už bezmocná.

Jen málo mužů se zachovalo jako muži. Na prvním místě určitě exprezident Václav Klaus. Ten nemusel čekat týden, ale šel proti zdi (jak je jeho zvykem) okamžitě a přímo. Jeho prohlášení bylo okamžité – a nic na něm nezměnil. Okamura se rovněž zlomit nenechal – i když dal najevo (za války dosti pochopitelnou) opatrnost. Poslanec Lubomír Volný (původně také SPD, dnes už „vyvrhel slepičárny“ s vlastním hnutím) pronesl ve sněmovně projev, který vcelku přesně popsal, co se stalo (stojí za to, si jej přečíst). Komunisté lavírovali (jako vždy s předsedou Filipem) podobně jako Zeman. Nuly. Smrt.

Jsme v tom sami, svět se už zase baví něčím jiným. Ostatně sotva si všiml toho myšího řevu proti jaderné velmoci, jíž jsme za tolik zavázáni, a která nás (na rozdíl od Američanů) dlouho měla za sice komplikované, ale stále ještě přátele, bratry Slovany.

Horká válka (zatím) nevypukla – a snad se ještě nějaký čas bude vést jinými než jadernými (o elektromagnetických ani nemluvě) zbraněmi. Až sedne prach, bude na místě, aby se ti, kteří stále ještě věří v budoucnost českého státu spojili, a zamysleli se, kudy dál.

Těm ostatním ze slepičince doporučuji četbu jednoho slavného románu Josefa Škvoreckého z padesátých let minulého století, do nichž jsme se tak podivuhodně se vším všudy vrátili. Má případný titul:

Zbabělci.

Zdroj: <https://www.protiproud.cz>

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>